

Συγκέντρωση απογεύματος Κυριακής
3 Απριλίου 2011

Οι πολυτιμότερες ευλογίες του Κυρίου
Από τον Πρεσβύτερο Καρλ Πρατ
Των Εβδομήκοντα

Είμαι ευγνώμων για τους δίκαιους προγόνους, οι οποίοι δίδαξαν το ευαγγέλιο στα παιδιά τους στο σπίτι πολύ πριν υπάρξουν επίσημες οικογενειακές βραδιές. Οι γονείς της μητέρας μου ήταν η Άιντα Τζέσπερσον και ο Τζων Γουέτεν. Έζησαν στην μικρή κοινότητα της Κολόνια Χουάρες της Τσιουάουα στο Μεξικό. Τα παιδιά των Γουέτεν διδάχθηκαν υπό καθοδήγηση και ακολουθώντας τα παραδείγματα των γονέων τους.

Οι αρχές της δεκαετίας του 1920 στο Μεξικό ήταν δύσκολες. Η βίαιη επανάσταση μόλις είχε τελειώσει. Δεν υπήρχαν πολλά μετρητά να κυκλοφορούν στην αγορά και τα περισσότερα ήταν σε ασημένια νομίσματα. Οι άνθρωποι συχνά διαχειρίζονταν τις επιχειρήσεις τους μέσω ανταλλαγών αγαθών και υπηρεσιών.

Μία ημέρα προς το τέλος του καλοκαιριού, ο παππούς Τζων ήλθε στο σπίτι έχοντας ολοκληρώσει μία ανταλλαγή και έχοντας λάβει ως μέρος της συμφωνίας 100 πέσος σε ασημένια νομίσματα. Έδωσε τα χρήματα στην Άιντα με οδηγίες να χρησιμοποιηθούν για να πληρωθούν τα επερχόμενα σχολικά έξοδα των παιδιών.

Η Άιντα ήταν ευγνώμων για τα χρήματα, αλλά υπενθύμισε στον Τζων ότι δεν είχαν πληρώσει καθόλου δέκατα όλο το καλοκαίρι. Δεν είχαν εισόδημα σε μετρητά, αλλά η Άιντα του υπενθύμισε ότι τα ζώα τους είχαν προμηθεύσει με κρέας, αβγά και γάλα. Ο κήπος τους είχε παράσχει αφθονία φρούτων και λαχανικών και είχαν κάνει άλλες εμπορικές συναλλαγές αγαθών χωρίς να ανακατεύουν μετρητά. Η Άιντα πρότεινε ότι θα έπρεπε να δώσουν τα χρήματα στον επίσκοπο για να καλύψουν τα δέκατά τους.

Ο Τζων ήταν λίγο απογοητευμένος, επειδή τα μετρητά θα μπορούσαν να προσφέρουν μεγάλη βοήθεια για την εκπαίδευση των παιδιών, αλλά γρήγορα συμφώνησε ότι έπρεπε να πληρώσουν τα δέκατά τους. Μετέφερε το βαρύ πουγκί στο γραφείο των δεκάτων και πλήρωσε τα χρήματα στον επίσκοπο.

Αμέσως μετά, άκουσε ότι ένας πλούσιος επιχειρηματίας από τις Ηνωμένες Πολιτείες, ο κύριος Χορντ, θα έφθανε την επόμενη εβδομάδα με μερικούς άνδρες για να περάσει λίγες ημέρες στα βουνά κυνηγώντας και ψαρεύοντας.

Ο παππούς Τζων συνάντησε την ομάδα των ανδρών στο σιδηροδρομικό σταθμό κοντά στην Κολόνια Χουάρες. Είχε την ομάδα των σελωμένων αλόγων και τα απαραίτητα υποζύγια έτοιμα να μεταφέρουν τις αποσκευές και τον εξοπλισμό καταυλισμού στα βουνά. Η επόμενη εβδομάδα πέρασε οδηγώντας τους άνδρες και φροντίζοντας για τον καταυλισμό και τα ζώα.

Στο τέλος της εβδομάδος οι άνδρες επέστρεψαν στον σιδηροδρομικό σταθμό, για να ξαναγυρίσουν με το τρένο στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ο Τζων πληρώθηκε εκείνη την ημέρα για την εργασία του και του εδόθη ένα πουγκί με ασημένια πέσος, για να καλύψει τα άλλα έξοδα. Μόλις ο Τζων και οι άνδρες του πληρώθηκαν, ο Τζων επέστρεψε το υπόλοιπο των χρημάτων στον κύριο Χορντ, ο οποίος εξεπλάγη καθώς δεν περίμενε να έχουν περισσέψει χρήματα. Ρώτησε τον Τζων για να βεβαιωθεί ότι όλα τα έξοδα είχαν καλυφθεί, και ο Τζων του απήντησε ότι όλα τα έξοδα για το ταξίδι είχαν καλυφθεί και ότι αυτά ήταν τα υπόλοιπα από τα χρήματα.

Το τρένο σφύριξε. Ο κύριος Χορντ εστράφη να φύγει και τότε γύρισε πίσω και πέταξε ένα βαρύ πουγκί με νομίσματα στον Τζων. «Να, πάρε αυτό στο σπίτι για τα αγόρια σου», είπε. Ο Τζων έπιασε το πουγκί και κατευθύνθηκε πίσω στην Κολόνια Χουάρες.

Εκείνο το βράδυ καθώς η οικογένεια συγκεντρώθηκε μετά το δείπνο για να ακούσει τις ιστορίες του ταξιδιού, ο Τζων θυμήθηκε το πουγκί και το έφερε μέσα και το έβαλε επάνω στο τραπέζι. Ο Τζων είπε ότι δεν ήξερε πόσα χρήματα υπήρχαν στο πουγκί, έτσι χάριν αστειότητας άδειασαν επάνω στο τραπέζι το πουγκί --ήταν ένας μεγάλος σωρός-- και όταν μετρήθηκε, ανερχόταν σε 100 πέσος σε ασήμι. Ασφαλώς θεωρήθηκε μεγάλη ευλογία ότι ο κύριος Χορντ αποφάσισε να κάνει αυτό το ταξίδι. Ο Τζων και τα αγόρια του κέρδισαν μεγάλη αμοιβή, όμως τα 100 πέσος που απέμειναν, ήταν μια υπενθύμιση της ακριβούς ποσότητας των δεκάτων που πληρώθηκαν την προηγούμενη εβδομάδα. Για κάποιους, εκείνη η νύκτα είναι μια ενδιαφέρουσα συγκυρία, αλλά για την οικογένεια Γουέτεν ήταν ένα σαφές μάθημα από τον Κύριο ότι θυμάται τις υποσχέσεις Του προς εκείνους οι οποίοι πληρώνουν εις το ακέραιον τα δέκατά τους.

Ως παιδί, αγαπούσα αυτή την ιστορία, επειδή επρόκειτο περί ενός ταξιδιού κατασκήνωσης ιπαστί στα βουνά για κυνήγι και ψάρεμα. Και το αγαπούσα, επειδή διδάσκει ότι όταν

υπακούμε στις εντολές, είμαστε ευλογημένοι. Υπάρχουν πολλά πράγματα που μπορούμε να συμπεράνουμε για τα δέκατα από αυτή την ιστορία.

Πρώτον, θα παρατηρήσατε ότι η πληρωμή των δεκάτων σε αυτή την περίπτωση δεν σχετίζεται με το ποσό του εισοδήματος σε μετρητά. Οι Γουέτεν αποφάσισαν να χρησιμοποιήσουν το πρώτο τους σε μετρητά εισόδημα για δέκατα, επειδή είχαν ζήσει καλά από τα ζώα τους και από τον παραγωγικό σε φρούτα και λαχανικά κήπο τους. Προφανώς αισθάνθηκαν υποχρεωμένοι στον Κύριο για τις ευλογίες τους.

Αυτό μας θυμίζει τον υπαινιγμό στα λόγια του Κυρίου, όταν ρωτά: «Μήπως ο άνθρωπος θα κλέβει τον Θεό; Εσείς, όμως, με κλέψατε». Οι άνθρωποι ρωτούν: «Σε τι σε κλέψαμε;» Και ο Κύριος βροντοφωνάζει: «Στα δέκατα και στις προσφορές» (Μαλαχίας 3:8). Ναι, αδελφοί και αδελφές, όπως ακριβώς ο Τζων και η Άιντα Γουέτεν συνειδητοποίησαν εκείνο το καλοκαίρι πριν από δεκαετίες, είμαστε όλοι υποχρεωμένοι στον Κύριο. Ας μην κατηγορηθούμε ότι κλέπουμε τον Θεό. Ας είμαστε τίμιοι και ας πληρώνουμε τις οφειλές μας στον Κύριο. Ζητά μόνον το 10 τοις εκατό. Η ακεραιότητα στην πληρωμή των χρεών μας προς τον Κύριο θα μας βοηθήσει να είμαστε τίμιοι με τους συνανθρώπους μας.

Το επόμενο πράγμα που πρόσεξα σχετικά με αυτήν την ιστορία είναι ότι οι παππούδες μου πλήρωσαν δέκατα ανεξαρτήτως της κακής οικογενειακής οικονομικής κατάστασης. Γνώριζαν την εντολή του Κυρίου, παρομοίασαν τις γραφές προς τον εαυτό τους (βλέπε Νεφί Α΄ 19:23-24) και υπάκουσαν στο νόμο. Αυτό είναι εκείνο το οποίο ο Κύριος αναμένει από τον λαό Του. Αναμένει από εμάς να πληρώνουμε δέκατα, όχι μόνον όταν έχουμε πληθώρα χρημάτων, ούτε από τα απομεινάρια του οικογενειακού προϋπολογισμού, αλλά όπως διέταξε κατά την αρχαία εποχή, από τα «πρωτοτόκια» του εισοδήματός μας, είτε αυτό είναι μεγάλο είτε μικρό. Ο Κύριος προσέταξε: «Δεν θα καθυστερήσεις να προσφέρεις τους πρώτους... καρπούς» (Εξοδος 22:29). Ήταν η προσωπική μου εμπειρία ότι ο ασφαλέστερος τρόπος να πληρώνω δέκατα εις το ακέραιον είναι να τα πληρώνω αμέσως μόλις λαμβάνω οποιοδήποτε εισόδημα. Στην πραγματικότητα, βρήκα ότι είναι ο μοναδικός τρόπος.

Μαθαίνουμε από τους παππούδες μου τους Γουέτεν, ότι τα δέκατα δεν είναι αληθώς θέμα χρημάτων. Είναι θέμα πίστεως -- πίστεως στον Κύριο. Υποσχέθηκε ευλογίες, εάν υπακούμε στις εντολές Του. Σαφώς, ο Τζων και η Άιντα Γουέτεν επέδειξαν μεγάλη πίστη πληρώνοντας τα δέκατά τους. Ας επιδείξουμε την πίστη μας στον Κύριο πληρώνοντας τα δέκατά μας. Πληρώστε τα πρώτα, πληρώστε τα ειλικρινώς. Διδάξτε στα παιδιά μας να πληρώνουν δέκατα ακόμα και από το επίδομά τους ή άλλο εισόδημα, και μετά πάρτε τα μαζί σας στο

διακανονισμό των δεκάτων, για να γνωρίζουν από το παράδειγμα μας και την αγάπη μας για τον Κύριο.

Υπάρχει το ενδεχόμενο παρερμηνείας σε αυτή την ιστορία από τους παππούδες μου. Θα μπορούσαμε να συμπεράνουμε ότι εφόσον πληρώνουμε δέκατα με χρήματα, ο Κύριος θα μας ευλογεί με χρήματα. Έπεινα να το σκεφτώ με αυτόν τον τρόπο ως παιδί. Από τότε έμαθα ότι απαραίτητως δεν ισχύει με αυτόν τον τρόπο. Ο Κύριος υπόσχεται ευλογίες σε αυτούς που πληρώνουν τα δέκατά τους. Υποσχέθηκε να: «ανοί[ξει]... τους καταρράκτες του ουρανού, και [να] εκχ[ύσει]... την ευλογία, σε σάς, ώστε να μην επαρκεί τόπος γι' αυτή» (Μαλαχίας 3:10). Καταθέτω μαρτυρία ότι θα εκπληρώσει τις υποσχέσεις Του, και εάν πληρώνουμε εις το ακέραιον τα δέκατά μας δεν θα έχουμε έλλειψη των αναγκαίων της ζωής, όμως δεν υπόσχεται πλούτο. Τα χρήματα και οι τραπεζικοί λογαριασμοί δεν είναι οι πολυτιμότερες ευλογίες Του. Μας ευλογεί με σοφία να διαχειριζόμεθα τις περιορισμένες υλικές πηγές, σοφία η οποία μας επιτρέπει να ζούμε καλύτερα με το 90 τοις εκατό του εισοδήματός μας παρά με το 100 τοις εκατό. Συνεπώς, οι πιστοί πληρωτές δεκάτων καταλαβαίνουν τον προνοητικό τρόπο ζωής και τείνουν να είναι πιο αυτοδύναμοι.

Έφθασα στο σημείο να καταλάβω ότι οι πολυτιμότερες ευλογίες του Κυρίου είναι πνευματικές, και συχνά έχουν να κάνουν με την οικογένεια, τους φίλους και το ευαγγέλιο. Συχνά φαίνεται να δίδει την ευλογία μιας ειδικής ευαισθησίας στην επιρροή και την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος, κυρίως στον γάμο και σε οικογενειακά θέματα όπως η ανατροφή των παιδιών. Αυτή η πνευματική ευαισθησία μπορεί να μας βοηθήσει να απολαμβάνουμε τις ευλογίες της αρμονίας και ειρήνης στο σπίτι. Ο πρόεδρος Τζέιμς Φάουστ πρότεινε ότι η πληρωμή των δεκάτων είναι μία «εξαιρετική ασφάλεια κατά του διαζυγίου» («Βελτιώνοντας τον γάμο σας», *Λιαχόνα* Απρ. 2007, 5).

Η πληρωμή των δεκάτων μας βοηθά να αποκτήσουμε μια ενδοτική και ταπεινόφρονα καρδιά και μια ευγνώμονα καρδιά η οποία τείνει να «ομολο[γήσει]... το χέρι του στα πάντα» (Δ&Δ 59:21). Η πληρωμή των δεκάτων καλλιεργεί σε εμάς μια γενναιόδωρη καρδιά και μια ελεήμονα καρδιά γεμάτη από την αγνή αγάπη του Χριστού. Γινόμαστε πρόθυμοι να υπηρετήσουμε και να ευλογήσουμε τους άλλους με μια υπάκουη καρδιά, υπάκουη στην θέληση του Κυρίου. Όσοι πληρώνουν τακτικώς δέκατα, ανακαλύπτουν ότι η πίστη τους στον Κύριο Ιησού Χριστό ενδυναμώνεται και αναπτύσσουν μία σταθερή και αμετάβλητη μαρτυρία για το ευαγγέλιο και την Εκκλησία Του. Ουδεμία από αυτές τις ευλογίες είναι νομισματική ή υλική σε καμία περίπτωση, αλλά ασφαλώς είναι οι πολυτιμότερες ευλογίες του Κυρίου.

Καταθέτω μαρτυρία ότι καθώς πληρώνουμε τα δέκατά μας εις το ακέραιον, ο Κύριος θα ανοίξει τους καταράκτες των ουρανών και θα εκχέει σε εμάς τις πολυτιμότερες ευλογίες του. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.